

Преюдициално запитване от Korkein oikeus (Финландия), постъпило на 29 март 2016 г. — Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paajanen, Satu Piik/SOS-Lapsikylä ry

(Дело C-175/16)

(2016/C 191/24)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paajanen, Satu Piik

Ответник: SOS-Lapsikylä ry

Преюдициален въпрос

Следва ли член 17, параграф 1 от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно някои аспекти на организацията на работното време ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че в неговото приложно поле може да попадне дейност като описаната по-горе, извършвана в къща в детско селище, при която работникът замества през почивните им дни лицата, изпълняващи функциите на родители на настанените в селището деца, през това време живее заедно с децата в среда, подобна на семейната, и полага самостоятелно грижи за задоволяване на техните нужди и за семейството по същия начин, по който в общия случай го правят родителите?

⁽¹⁾ ОВ L 299, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3.

Жалба, подадена на 23 март 2016 г. от Proforec Srl срещу определението, постановено от Общия съд (първи състав) на 21 януари 2016 г. по дело T-120/15, Proforec/Комисия

(Дело C-176/16 P)

(2016/C 191/25)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Proforec Srl (представители: G. Durazzo, M. Mencoboni, G. Pescatore, avvocati)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени определението за недопустимост № 704600 от 21 януари 2016 г. по дело T-120/15 поради изложените основания, които са цитирани и възпроизведени по-долу в цялост.
- Да се приеме жалбата за допустима и основателна и да се върне делото на Общия съд на Европейския съюз, за да се произнесе по нея, след като при необходимост се приемат подходящи мерки.
- Да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски по настоящото производство. Ако противно на очакванията настоящата жалба бъде отхвърлена, жалбоподателят моли още отсега всяка страна да понесе направените от нея съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните три основания по възражението за недопустимост:

ПЪРВО ОСНОВАНИЕ: Неправилни мотиви от правна и фактическа страна относно липсата на правен интерес от обжалване. В точки 28 — 31 от определението Общият съд на Европейския съюз неправилно приема, че жалбоподателят няма правен интерес да иска отмяната на регламента, като изтъква нелогични съображения, в които определя, че само и единствено дистрибуторите, притежатели на други марки, а не директно Profores, могат да имат правен интерес от отмяната на обжалвания регламент.

ВТОРО ОСНОВАНИЕ: Неприлагане от страна на Общия съд на Европейския съюз на Договора от Лисабон, тъй като на жалбоподателя не се признава правен интерес от подаването на жалбата в съответствие с член 263, четвърта алинея ДФЕС.

ТРЕТО ОСНОВАНИЕ: В точки 32 — 35 от определението за недопустимост Общият съд на Европейския съюз не е мотивирал в достатъчна степен липсата на правен интерес у жалбоподателя, тъй като е представил неправилно фактите относно липсата на риск от образуване на съдебни производства срещу Profores, като не е приел този риск за съществуващ към датата на подаване на жалбата и като не се произнесъл по очевидната незаконосъобразност на регламента, в който не се предвижда преходен период за изхвърляне на запасите и опаковките.

Преюдициално запитване от Conseil d'État (Белгия), постъпило на 31 март 2016 г. — Sadikou Gnandi/État belge

(Дело C-181/16)

(2016/C 191/26)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sadikou Gnandi

Ответник: État belge

Преюдициален въпрос

Следва ли член 5 от Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни⁽¹⁾, който задължава държавите членки при прилагането на тази директива да спазват принципа на забрана за връщането, както и правото на ефективни средства за защита, предвидено в член 13, параграф 1 от същата директива и в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, да се тълкуват в смисъл, че не допускат приемането на решение за връщане, като предвиденото в член 6 от цитираната по-горе Директива 2008/115/ЕО, както и в член 52/3, параграф 1 от закона от 15 декември 1980 г. за влизането, пребиваването, установяването и извеждането на чужденци и в член 75, параграф 2 от Кралския указ от 8 октомври 1981 г. за влизането, пребиваването, установяването и извеждането на чужденци, след отхвърляне на молбата за убежище от Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides и следователно преди правните средства за съдебна защита срещу решението за отхвърляне да могат да бъдат изчерпени, както и преди процедурата по предоставяне на убежище да може окончателно да бъде приключена?

⁽¹⁾ ОВ L 348, стр. 98.